

ת"פ 16506/10/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד הייב

בית המשפט המחוזי בנצרת

02 ספטמבר 2015

ת"פ 16506-10-14 מדינת ישראל נ' הייב

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

מוחמד הייב

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד בני משה

הנאשם: הובא וע"י ב"כ עו"ד דודו בן אשר

גזר דין

1. הנאשם לפני הורשע, על-פי הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן מיום 29.04.15 (להלן: "**כתב-האישום**"), בעבירות של נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ו**גניבה**, לפי סעיפים 384 ו-29 לחוק.

2. על-פי המפורט בכתב האישום, במועדים הרלבנטיים שירת דיאב הייב (להלן: "**דיאב**") כחייל בשירות סדיר בבסיס מפקדת חטיבה 188 (בסיס "עליקה") שברמת הגולן (להלן: "**הבסיס**").

ביום 22.09.14 או סמוך לו, קשר הנאשם קשר עם דיאב, לפיו יגנבו השניים נשק מסוג M-16 מהבסיס. בהתאם לקשר ולשם מימושו, במהלך הלילה שבין התאריכים 22.09.14 ל- 23.09.14 סמוך לשעה 02:20, הגיע הנאשם ברכב אל הבסיס. סמוך לשעה זו נטל דיאב מחדר מגוריו בבסיס את נשקו האישי של החייל קבלאן רשאד, נשק מסוג M-16 (להלן: "**הנשק**"), הוציאו מהבסיס והעבירו לנאשם, שקיבל את הנשק ועזב את המקום.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם הנו בחור כבן 23, רווק, בעל השכלה תיכונית. מאז סיום לימודיו ועד למעצרו עבד במסעדות שונות, וגילה יציבות תעסוקתית. הדינמיקה המשפחתית מתוארת כתקינה, כאשר על-פי המתואר הוריו הגיבו בכעס ותסכול נוכח מעורבותו בעבירה.

הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות, וטען כי דיאב הוא שפנה אליו והציע לו לגנוב נשק מן הבסיס. הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים, ואף הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי.

קצינת המבחן ציינה כי התרשמה מבחור צעיר הנמצא בשלבים של גיבוש זהות ועל-פי רוב מנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. להערכתה, הסתבכותו נובעת מאי הפעלת שיקול דעת באשר לתוצאות המעשים ומקושי בהצבת גבולות עבור הזולת. יחד עם זאת, לאור חומרת העבירות לא ניתנה המלצה לחלופה עונשית במסגרת הקהילה, אלא הומלץ על שילובו בטיפול במסגרת שב"ס.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה מבקשת להשית על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. לדבריה, הנאשם פגע במעשיו פגיעה חמורה בערך החברתי של שמירה על ביטחון הציבור, זאת נוכח סוג הנשק והעובדה כי לא הושב לידי צה"ל.

בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי מדובר באירוע שתוכנן היטב, בוצע בצוותא עם דיאב כאשר חלקו של כל אחד מן השניים אפשר את הוצאתה של התכנית אל הפועל. כן הצביעה על הנזק הצפוי, אותו לא ניתן לאמוד, ואשר כולל סיכון לפגיעה בגוף ובנפש. המאשימה צירפה לטיעוניה את גזר-דינו של דיאב, עליו השית בית-דין צבאי עונש של 44 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, והיא הפנתה לגזרי דין נוספים לתמיכה בעמדתה ולפיה מתחם הענישה ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר בפועל.

בתוך מתחם זה מבקשת המאשימה לגזור את עונשו כאמור, בהתחשב בעברו הנקי מחד גיסא, ואך חוסר שיתוף הפעולה שלו עם גורמי האכיפה מאידך גיסא, לרבות אי השבת הנשק ואי מסירת מידע באשר למטרת הגניבה וזהותם של מחזיקי הנשק. עוד ביקשה להתחשב בשיקול הרתעת הרבים.

5. על אופיו של הנאשם העידו מר חיים טיבי ומר אבי עזרן, אשר שימשו כמעסיקיו.

חיים טיבי סיפר כי היכרותו עם הנאשם היא רבת שנים, ועל כל שהנאשם התקדם מעמדה של שוטף כלים בעת שעבד עמו במסעדת מלון "מצפה הימים", עד לעמדה של אחראי משמרת במטבח המסעדה. מאוחר יותר, כשפתח מר טיבי מסעדה בבעלותו, הציע לנאשם לעבור ולעבוד אצלו, שם שימש הנאשם כאחראי מטבח עד למעצרו. מר טיבי סיפר בבית המשפט כי תפקודו של הנאשם היה מצוין, שהוא אדם חרוץ ואמין, ושהיה מקבל אותו בחזרה לעבודה בשמחה.

אבי עזרן, מנהל המסעדה במלון "מצפה הימים", סיפר כי הנאשם היה אחד מעובדיו המסורים ביותר, ושהוא היה עד לכך שהנאשם כיוון צעירים אחרים שעבדו עמו לדרך טובה, לדבריו. עוד תיאר את הנאשם כאדם הגון, ישר, חרוץ ואדיב.

6. סנגורו של הנאשם הדגיש בטיעונו את העובדה כי מדובר בבחור צעיר ונעדר עבר פלילי, אשר ניהל עובר למעצרו אורח חיים נורמטיבי והגון. עוד ציין את הרקע היציב ממנו הגיע הנאשם, את משפחתו הנורמטיבית, ואת העובדה שהנאשם הודה בעבירות לאחר הליך גישור, תוך שהוא מביע צער וחרטה על הסתבכותו.

הסנגור סבור כי בהינתן טיב המעשים וסקירת פסיקת בתי המשפט בעבירות דומות, מתחם הענישה ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על דרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. עוד טען, כי קיימים במקרה דנן שיקולים המצדיקים סטייה מן המתחם, כשהוא מציין את רצונו של הנאשם בשיקום ואת עמדת מעסיקו האחרון, מר טיבי, כי הוא מוכן לקלוט את הנאשם לעבוד עמו בכל עת.

עוד טען הסניגור כי הנאשם שוהה במעצר מאז חודש אוקטובר 2014 ומצוי בשל כך במצוקה רגשית גדולה. לפיכך, ביקש לנקוט עם הנאשם במידת הרחמים ולא למצות עמו את הדין. כן ביקש להימנע מהטלת קנס נוכח מצבו הכלכלי

שאינו שפיר.

7. הנאשם ביקש סליחה על מעשיו, וביקש כי יינתן לו "צ'אנס".

דין והכרעה

8. אין מקום להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. נקודת המוצא היא, כי נשיאתו והובלתו של כלי נשק שלא כדין מהווים חוליה אחת בשרשרת של מעשים פוטנציאליים, אשר עלולים להביא לפגיעה בחיי אדם, כאשר לאור תוצאה אפשרית זו יש לבחון את חומרתם של המעשים. שומה על כל מחזיק נשק, ובוודאי של מי אשר נוטל חלק פעיל בגניבתו משלטונות הצבא, שהוא מודע לטיב הסיכון הכרוך בהחזקתו של כלי משחית זה, והדבר נכון ביתר שאת כאשר מדובר במי שנושא ומוביל את כלי הנשק שלא כדין.

על החומרה הכרוכה בעבירות נשק עמד בית המשפט העליון לא אחת, תוך שימת דגש על הצורך להחמיר עם עברייני נשק, וזאת בהינתן הסיכון הגלום בעצם החזקתו, כדבריו של כבוד השופט ע' פוגלמן בע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד חרבוש** (09.06.10):

"חומרתה של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות, שמעצם טבעו של הנשק, כרוכות באלימות או בהפחדה. ...המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, סעיף 4 ([פורסם בנבו], 19.4.04)). יש לעשות כן עוד בטרם ייעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ...".

עמדה זו אומצה בשורה של פסקי דין אשר דנו בעבירות נשק בדרגות חומרה שונות. כך, גם מי שהורשע בעבירה של החזקת נשק בלבד צפוי לעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, וקביעה זו מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר בביצוע עבירות נוספות, כדוגמת עבירת הגניבה, שבמקרה דנן מלמדת על מידה רבה של תעוזה.

9. הנאשם לפני לא גילה את המטרה שלשמה ביצע את מעשי הגניבה, הנשיאה וההובלה, ולא מסר פרטים באשר לקורותיו של כלי הנשק, אשר טרם הושב לידי צה"ל ולמעשה ממשיך להוות סיכון לביטחון הציבור. בנסיבות אלה, ומשלא הובהר עד תום המניע לביצוע העבירות, יש לציין כי שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי האכיפה אינו מלא, ושהודאתו במצב דברים זה אינה יכולה להתקבל כאינדיקציה לנטילת אחריות מלאה וחרטה כנה.

10. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, יש לזכור כי לבד ממעשה הנשיאה וההובלה הורשע הנאשם בעבירה של גניבת נשק, המחייבת לאבחן את מעשיו ממעשיהם של אחרים שהורשעו בעבירות של נשיאה והובלה בלבד. לגניבת הנשק חומרה מיוחדת, שכן לבד מן הפגיעה בביטחון הציבור כרוכה בעבירה זו גם פגיעה בשלטון החוק ובמוסדות השלטוניים, בהיותו של הנשק שנגנב רכוש צבאי.

11. בע"פ 9112/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.12.13) אושר עונש של **48 חודשי מאסר בפועל**, אשר על הוטל

על אדם שהורשע בעבירות של גניבה בידי עובד ציבור לפי סעיף 390 לחוק; נשיאת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק; ניסיון לבצע עסקה בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק; והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק. הנאשם בתיק זה שירת כשוטר במשמר הגבול במסגרת שירותו הסדיר, גנב את נשקו של חברו בזמן שהאחרון ישן, וביחד עם חברו החביא את הנשק בשטח פתוח עד אשר יעלה בידם למכרו. בהמשך ניסו השניים להביא למכירת הנשק לאדם שלישי.

בע"פ 5677/12 **מרעי מג'ד נ' מדינת ישראל** (31.01.13) אישר בית-המשפט העליון עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪, אותם הטלתי על מי שהורשע בעבירה של נשיאת נשק בלבד, בנסיבות בהן הנאשם אבטח את נתיב נסיעתם של אחרים אשר גנבו נשק מסוג "מאג" מבסיס צה"ל. זאת, חרף עברו הנקי של המערער.

בת"פ (מחוזי נצרת) 15527-08-10 **מדינת ישראל נ' חסן אבו ליל** (12.06.12), קבעתי לגבי נאשם שהורשע בעבירות של נשיאת נשק, הובלתו והחזקתו, כי "**העונש ההולם את מעשיו...הנו עונש של מאסר בפועל, והמתחם הראוי בנסיבות דנן אינו פחות מ-12 חודשי מאסר ואינו עולה על שלוש שנים**". באותו מקרה דובר על החזקת נשק ותחמושת למשך יממה, על הסתרה מכוונת של כלי הנשק ועל נאשם אשר עמד לחובתו עונש של מאסר בפועל בר הפעלה, כך שבסופו של יום גזרתי על הנאשם שם **28 חודשי מאסר בפועל**.

בית-המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם זה במסגרת ע"פ 5323/12.

12. עוד ניתן להפנות לפסקי הדין בע"פ 7379/13 **מרואן איסמעיל נ' מדינת ישראל** (10.02.14); ע"פ 7374/11 **מוחמד שיבלי ואח' נ' מדינת ישראל** (26.02.12); וע"פ 4105/11 **ראמז זועבי נ' מדינת ישראל** (25.01.12), וזאת תוך אבחנה בין הנסיבות שם לענייננו.

13. לסיכום נקודה זו, סבורני כי בנסיבות מעשיו של הנאשם, **מתחם הענישה ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**.

14. באשר לנסיבותיו של הנאשם, נתתי דעתי לגילו הצעיר, לעברו הנקי ולאורח חייו היציב עד כה. לצד זאת, שקלתי את המידע החלקי שמסר הנאשם, ובפרט בכל הקשור לנעשה עם הנשק שנגנב, שלא הושב לידי צה"ל ועודנו מהווה סיכון. בנסיבות אלה לא ניתן לדידי לראות בנאשם כמי שנטל אחריות מלאה למעשים, חרף ההודאה המהירה בעובדות כתב האישום המתוקן.

כן נתתי דעתי לעונשו של דיאב, שותפו של הנאשם לפשע.

15. לסיכום, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעים ושניים חודשי מאסר, מתוכם **שלושים חודשים לנשיאה בפועל** בניכוי ימי מעצרו (החל מיום 28.9.14), ואילו היתרה על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה עבירה נשק ששורשע בגינה.

ב. אני מחייב את הנאשם לשלם קנס בסך 7,500 ₪ או חודש מאסר תמורתו בנוסף לכל מאסר שהנאש
מרצה. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור בפני בית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ח אלול תשע"ה,
02/09/2015 במעמד הנוכחים.
תאופיק כחילי , סגן נשיא